

Flertal ønsker sine Ændringer bestemte, er dette, at vi have ikke haft tilstrækkelig Tid til at tage Standpunkt over for de forskellige Principper, der gøre sig gældende med Hensyn til Livsforsikringsvirksomheden, og at vi følgelig heller ikke ønske vor Stilling foregrebet ved at gaa ind paa Bestemmelser, der maa variere med det vedkommende Princip, man lægger til Grund ved Udarbejdelsen af Lovforslaget. Et saadant Hovedsynspunkt behøvede ikke at komme frem i Landstinget. Landstinget har i en stor Del af Samlingen haft Indenrigsministerens Lovforslag til Behandling, det har altsaa haft Tid til at undersøge Principperne for Livsforsikringsvirksomhed i det hele taget og har derefter budt os det foreliggende Forslag, men da noget lignende ikke har gjort sig gældende for Folketingets Vedkommende, da vi ikke have haft Ministerens Lovforslag til Drøftelse, træffer Sagen os uforberedte, og man vil ikke med Billighed kunne forlange mere, end hvad vi her have været i Stand til at byde. Nu kunde man ganske vist gøre den Betragtning gældende, at naar Folketingets Flertal ikke er i Stand til fuldt ud at billige det fra Landstinget oversendte Forslag, burde vi helt ud forkaste det, men et saadant rent Desperationsstandpunkt vilde naturligvis ikke finde Tilknytning inden for Folketingets Flertal. Om en saadan Betragtning ellers maatte have Tilknytning, ved jeg ikke, thi der synes i sidste Øjeblik at være sket en Forskydning i enkelte Medlemmers Stilling til Sagen.

Forholdet mellem de to Forslag — d. v. s. Forslaget, saaledes som det er oversendt fra Landstinget, og Forslaget saaledes som det vil blive, i Fald Flertallets Ændringer vedtages — skal jeg ganske kort betone. Landstinget har haft to Formaal med sit Forslag, dels at forhindre at ny usunde Virksomheder komme frem paa Livsforsikringsvæsenets Omraade, og dels at hemme den allerede eksisterende Livsforsikringsvirksomhed af usund Natur. Flertallet kan fuldt ud billige begge disse Formaal, men Maaden hvorpaa Landstinget har søgt at realisere dem, kunne vi ikke i dette Øjeblik billige, af Grunde som delvis ville findes anførte i Betænkningen. Landstinget fordrer i sit Lovforslag et Depositum af samtlige fungerende og nyopkomne Selskaber. Endvidere har det en Bestemmelse om, at det man her i Salen har kaldt svindlerisk Virksomhed, ikke maa udvides, men maa vedblive i den Udstrækning i i hvilken den er, naar Lovforslaget træder

i Kraft, og endelig vil Landstinget for det tredie skaffe Lys over den Forsikringsvirksomhed, som foregaar her i Landet. Jeg skal ganske kort omtale disse tre Punkter, idet jeg bemærker, at det sidste angaaende Bestræbelserne for at skaffe Lys over den Forsikringsvirksomhed, som foregaar her i Landet, gøre vi ved vore Ændringer til Hovedsagen. Den anden Bestemmelse, Landstinget har godkendt, den om et Depositum, skyde vi ud, og det tredie Punkt, Forholdet mellem, om et Selskab ganske skal ophøre med sin Virksomhed, eller om det kun ikke maa udvide sin Virksomhed, tage vi ikke Standpunkt til, ud over hvad der er fuldt ud fornødent. Med Hensyn til Depositumsbestemmelsen kan jeg fatte mig ganske kort, da den er udførlig drøftet og omtalt hernede. Det er givet, at en Bestemmelse om et Depositum ikke fuldt ud sikrer en sund Livsforsikringsvirksomhed, idet Usundhed kan snige sig ind paa andre Maader, dels ved at der er Mangel paa Sagkundskab og dels derved, at der disponeres over Pengemidlerne paa en Maade, som maa siges at kunne være skadelig. Dertil kommer saa, at denne Bestemmelse om et Depositum af en ret betydelig Størrelse mulig kan hemme sunde og gode Virksomheder her i Landet, idet Bestemmelsen kan være skadelig ikke alene for de Mennesker, der drive Livsforsikringsvirksomhed som Næringsvej, men ogsaa kan være skadelig for dem, der ere assurerede i smaa men i øvrigt ret respektable Selskaber. Det kan godt være, Depositumsbestemmelsen i Virkeligheden kun vil slaa de sygelige Virksomheder ned og bevare de sunde; men det er ikke aldeles givet, og vi have ikke kunnet fremskaffe Oplysninger med Hensyn til dette Punkt i den korte Tid, der har staaet til vor Raadighed. Vi maa derfor sige, at naar en saadan Ordning som den med Bestemmelsen om Depositum ikke frembyder Værn mod enhver tænkelig Fare, saa er den ikke betryggende, og naar den tilmed kan være skadelig, er det nødvendigt, at Folketinget faar paalideligere Oplysninger, inden Flertallet tager Standpunkt til den. Bestemmelsen er altsaa ufyldestgørende, den er uklar, og den kan muligvis være skadelig og dertil kommer, at man i Landstinget i sidste Øjeblik har maattet give en Lovfortolkning med Hensyn til Depositummets retlige Stilling, en Fortolkning, som maaske ogsaa kan være rigtig, men om hvilken vi i Øjeblikket ikke kunne sige, at den er rigtig.

Selv om det imidlertid havde været